

Frei Tamás - Rejtélyes utakon a lóhús

2013 február 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Lóhúsbotrány – körülbelül ezzel az egy szóval írható le az a (m?)felháborodás, amely a Romániában levágott lóhús európai körútjáról kiderült.

A „m?” szócskát azért illeszteném a felháborodás elé, mert a román lóhúst mindig is az étkez?asztalra szánták. A

felirattal van csak baj, nem a hússal. Nem mérgez?, nem lesz senkinek baja t?le. Romániában ugyanis esznek lóhúst, mint ahogy a világ számtalan más országában is. Emiatt ott például soha nem adnak fenilbutazont a lovaknak (amit Angliában a „csak” versenyzésre tartott lovak esetében állítólag még mindig megtesznek).

S?t, a cinikus reakciók szerint a román darált lóhússal készül? lasagne finomabb, mint a zsíros, állagjavítókkal felspécizett, gyorshizlalt tömeghúsokból készül?. A lóhús magas fehérje- és alacsony kalóriatartalmú, az egyik legtáplálóbb vörös hús. Nincs baj a telített zsírjaival sem, hiszen a ló növénnyel táplálkozó állat.

Egyszer?en csak a tudatunkkal van baj (f?leg az angolokéval). Azért háborgunk, mert mi nem esszük meg a lovainkat. Megesszük a sertést (vajon tisztább állat?), de nem esszük meg a patkányt, ami pedig Kínában százmilliók csemegéje. Mint ahogy Thaiföldön a kutyafasírt. A most barbárok eljövetelér?l cikkez? franciák kifejezetten imádják a békát, a csigáról már nem is beszélve.

Azért provokálom önöket, hogy átlendülhessünk a (m?)-felháborodás érzelmi vonalán, és elmerülhessünk az igazi problémában. Az Európán belüli árukereskedelem egymással alig érintkez? nemzeti hatóságai által ellen?rzött, de valójában ellen?rizhetetlenül kaotikus élelmiszer-viszonyaiban.

A romániai lóhúst például, mint most kiderült, el?ször egy ciprusi húsbrókercég vásárolta meg (gondolom, adózási okokból), aztán átadta egy holland keresked?irodának, amely eladta egy francia darálóüzemnek, az továbbértékesítette egy svéd fagyasztócégnek, az meg visszaárulta egy másik francia vállalatnak, amelyik olasz receptet készített bel?le, és végül elküldte Angliába, ahol a fogyasztók hányingert kaptak. Román lóhúsként indult, és útközben marhahúsos olasz lasagne lett bel?le.

De hol? Ki csalt a folyamat melyik pontján? Jó kérdés, és gondolom, ennek most biztosan utánajárnak. Ennek igen. De ett?l még holnaptól nem lehetünk biztosak abban, hogy az van minden más húskészítmény zacskójában, fagyasztott dobozában és konzervesüvegében, amit ráírtak.

Made in Europe. Európában gyártották. De pontosan hol, ki és mit?
Minderr?l Amerika példája jut eszembe, ahol már túl vannak ezen. Itt már évekkel korábban lezajlottak ugyanezek a botrányok, bejutottak a rejtett kamerák a húsfeldolgozó üzemekbe, hamburgerláncok kif?zdéibe, és végigbotránkozta a vásárlóközönség a gyomorforgató felvételeket. Vágóhidakon, darálóüzemekben, mindenhol.

Olyan állat-egészségügyi osztályozó rendszer lett a vége, hogy aligha tudnék itt olyan húst venni, amelyen ne szerepelne egyértelm? min?sítési logó, amely alapján a kezemben tartott húst adó állat teljes el?élete világossá válik. Nemcsak az, hogy mivel etették, mekkora térben élt, látott-e legel?t, friss füvet, ketrecet, hanem még az is,

hogy ugyanazon a farmon élt-e egész életében, ahová született. Amerika ezen a fronton tényleg messze van Európától.

- Kapcsolódó anyagok
- Fokozottan ellen?rzik a pangasius halakat
- Gyorséttermi botrány Kínában
- Újabb élelmiszerbotrány Kínában

Frei Tamás - metropol.hu

Ajánló